

har undtagelser på de fire områder, hvor vi har forbehold.

Til sidst vil jeg sige, at erklæringen om Unionens fremtid om de ting, der er vigtige at diskutere på den kommende regeringskonference, nemlig en arbejdsdeling mellem EU's institutioner og de nationale myndigheder, charteret for de grundlæggende rettigheder, forenkling af Traktatens tekster og de nationale parlamenters rolle, er diskussioner, som vi er meget ivrige efter at deltage i, så snart vi har fået ratificeret og fået gennemført Nicetraktaten, og så snart udvidelsen er godt i gang.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Endnu en gang vil jeg gerne takke fru Elisabeth Arnold for at have slået det krystalklart fast, så ingen kan være i tvivl, at selvfølgelig kan EU-landene ikke i deres egenskab af EU-lande, men som nationer vælge at lave sanktioner a la dem, de lavede mod Østrig, også selv om Nicetraktaten bliver en realitet med den ændrede artikel 7.

Jeg synes, det er godt, at det nu, selv om vi har haft et langt tilløb og måske har misforstået hinanden undervejs, er slået krystalklart fast. Det vil jeg gerne takke for.

Nu har Det Radikale Venstre jo, efter at det blev et nej til euroen, valgt at tolke det således, at det nødvendiggør, at Det Radikale Venstre bliver det mest EU-ivrige parti i Folketinget. Det har man i hvert fald forsøgt at give indtryk af i offentligheden, og derfor vil jeg gerne spørge, hvordan Det Radikale Venstre stiller sig til diskussionen om fremtidige ændringer af traktater, og her tænker jeg ikke i første omgang på diskussionen om folkeafstemninger, men på spørgsmålet om et forslag, som kommissionsformand Prodi kom med i går, hvor han annoncerede, at man skulle dele traktaten op i to.

Man skulle have sådan en præambel, hvor de overordnede eller de grundlæggende principper stod, som stadig væk skulle ændres ved enstemmighed, og så skulle man have alle de praktiske artikler, også med stemmevægt og sådan noget, som jeg kan forstå på fru Elisabeth Arnold er småting, der lige skal rettes lidt praktisk til, og dem skulle man så kunne ændre fremover med flertalsafgørelser.

Er det en model, Det Radikale Venstre støtter? Eller finder man, som vi i hvert fald gør i Dansk Folkeparti, at det er afgørende vigtigt, at traktatændringer altid sker ved enstemmighed?

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Elisabeth Arnold går jeg ud fra vil svare på de stillede spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Ingen, der læser det nuværende traktatsæt, kan være i tvivl om, at den tekst er vanskeligt tilgængelig. Den er svær at finde rundt i, og den er svær at forstå. En ændring af traktatteksterne bestående af nogle fundamentale principper, som skal være vanskelige at ændre, og andre principper, som skal være lettere at ændre, har vi ikke på forhånd taget stilling til, men jeg synes da, det lyder interessant, og det lyder da spændende, at man opbygger Traktaten på en anden måde, end man har gjort indtil nu.

Jo større EU bliver, jo flere lande, der kommer med, og jo mere vi bygger uden på traktaterne, knopskydning på knopskydning på knopskydning, jo vanskeligere bliver de at forstå for almindelige borgere, og jeg synes, man skulle gøre en stor indsats for at prøve at gøre det mere forståeligt og lettere at finde rundt i.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning og derefter hr. Keld Albrechtsen. Også en kort bemærkning til fru Arnold.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen det er en meget interessant oplysning, netop fordi kommissionsformand Prodi altså har spillet ud med nogle konkrete tanker om, at man altså opdeler Traktaten på den her måde, for det vil jo betyde, at alle de afgørende spørgsmål om, hvordan EU fungerer, og hvilken magt EU skal have, vil jo så fremover skulle vedtages ved flertalsafgørelser, og vil jo betyde, at Danmark kan sprælle nok så meget herfra og til juleaften, uden at vi vil kunne forhindre, at de andre lande vedtager, at der skal nye områder ind i Traktaten, og at man måske fremover skal kunne vedtage endda med simpelt flertal de steder, hvor der i dag er kvalificeret flertal, man vil kunne lave stemmevægte om osv.

Hvis det er sådan, at man kun har de grundlæggende principper i en første del, som skal vedtages af alle, og så har sådan en lang liste af alle de praktiske redskaber, som vedtages med flertal, så er det jo konsekvensen, og derfor synes jeg da, det er en meget interessant oplysning, at Det Radikale Venstre synes, det er en til-